

[Mette Madsen.]

skelig stilling, idet denne person faktisk ville blive en slags forligsmand mellem de to parter. Fru Grethe Philips råd kunne muligvis udvides, men lige så snart vi begynder på det, så er vi jo på vej mod det store ligestillingsråd.

Rigmor Pinstrups forslag om en ombudsmandslignende stilling har forbindelse til Gerhard Nielsens mindretalsudtalelse, men jeg er lidt betænkelig ved at oprette den ene ombudsmandsinstitution efter den anden. Jeg er bange for, at det vil devaluere en ombudsmands kompetence.

Jeg er nået frem til en løsning, som jeg vil fremlægge her. Der er i betænkningen nævnt, at der bag det store ligestillingsråd skulle være et repræsentantskab, der hvert år skulle afholde en konference om aktuelle ligestillingsproblemer. Denne tanke er forladt, men jeg finder, en årlig konference er et virkelig godt forslag. Jeg foreslår derfor, at der, som der står i betænkningen, en gang om året indbydes sagkyndige og interesse-rede til en konference om ligestillingsproblemer, eventuelt om et aktuelt hovedemne. Fra en sådan konference kunne der som fra Europarådet og Nordisk Råd udgå resolutioner til arbejdsmarkedets parter, til regering og folketing osv., og som indbyder til konferencerne vil jeg foreslå Danske Kvinders Nationalraad.

Grethe Philip (RV):

Kvindekommissionens lange række af betænkninger har givet os en meget alsidig beskrivelse og vurdering af ligestillingen mellem kvinder og mænd. Det har bidraget til at få en debat i gang og har også sat sit præg på lovgivningsarbejdet i den tid, kommissionen har arbejdet. Jeg vil særlig fremhæve betænkningen om forsørgerbegrebet og den senere tillægsbetænkning hertil, begge udarbejdet af landsdommer Inger Margrete Pedersen. I en klar og meget sober form giver disse betænkninger en dokumenteret gennemgang af, hvorledes mandens og kvindens stilling som forsørger opfattes og forvaltes i forskellig lovgivning og i forskellige ministerier. Det var vist kun få, der, før de så denne betænkning, havde gjort sig klart, hvor skiftende kurs vi har fulgt i lovgivningen, når vi skal udmønte målsætningen

om ligestilling mellem kønnene i forsørgerstatus på forskellige områder.

Jeg skal ikke her gøre noget forsøg på at kaste mig ud i en definition af ligestillingsbegrebet. Betænkningen viser jo, hvor vanskeligt det er, men det er i hvert fald ikke blot det at hæve kvinder op til mænds høje stadi, men snarere at skabe en rimeligere fordeling af ansvar og opgaver mellem mænd og kvinder både i hjemmene og ude i samfundet. Man kan også sige det på en anden måde. Man kan sige det sådan, at det er at give alle mulighed for at udvikle deres evner og talenter uden kønsbestemte afgrænsninger.

Jeg tror, der i den danske befolkning er bred enighed om denne målsætning, og der er gjort store fremskridt, men både kvindekommissionens betænkninger og den standende kønsrolledebat viser, at der stadig mangler meget. Skævheden ligger ikke så meget i selve lovgivningen, men mere i holdningen og i forventningerne til kvinderne, sådan som pigerne møder dem, lige fra de er små hos forældre, i skolegangen og senere hos deres ægtefælle og ude på arbejdsmarkedet. Det er mod disse holdninger, de unge nu går til angreb. Unge kvinder vil ikke længere være af manden afledte personer dækket på brevkuverten under pseudonymet „og frue“. De finder sig ikke længere i, at manden betegnes som familieoverhovedet, sådan som det stod i vor lovgivning om skatter indtil for nylig. De vil, som de siger, indtage deres plads i hjem og samfund ikke blot på mandens betingelser, men også på kvindernes. Hvad det så egentlig vil sige, det er vel ikke helt klart, men meget af det er ved at ske i det indbyrdes forhold mellem kvinder og mænd. Det er tydeligt for enhver.

Kvindernes stilling er blevet totalt ændret med p-pillens indtog. Det tror jeg vil betyde mere for ligestillingen, end nogen af os rigtig har gjort os klart hidtil.

Debatten i dag skal samle sig om, hvilke initiativer regering og folketing skal tage for at fremme ligestillingen. I det radikale venstre kan vi stort set slutte op om kvindekommissionens mange forslag. Det vil være umuligt at gennemgå dem alle, men sigtet kan jeg sige at vi i vort parti er enige i. Kvindernes mulighed for at udnytte deres evner og for at påtage sig et større ansvar bør forbedres. Jeg vil dog gerne pege på